

253

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 marca 1999 r.

w sprawie dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Na podstawie art. 100 ust. 3 oraz art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz szczegółowe zasady otrzymywania przez funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, dodatków do uposażenia:

- 1) dodatku za stopień,
- 2) dodatku służbowego,
- 3) dodatku więziennego,
- 4) dodatku za służbę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

2. Dodatki do uposażenia, o których mowa w ust. 1, ustalane są w stawkach miesięcznych.

3. Kwoty dodatków określonych w rozporządzeniu w wysokości procentowej, po ich wyliczeniu, zaokrągla się odpowiednio w górę do pełnego złotego.

4. Kwoty dodatków określonych w rozporządzeniu w relacji procentowej do innych składników uposażenia ustala się odrębnie dla funkcjonariuszy objętych i nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym na podstawie stawek tych składników, odpowiednich dla danej grupy funkcjonariuszy.

5. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „najniższym uposażeniu”, rozumie się przez to najniższe uposażenie zasadnicze w Służbie Więziennej.

§ 2. Funkcjonariusz otrzymuje dodatek za stopień w następującej wysokości:

Lp.	Stopień	Stawka w złotych	
		funkcjonariusze nie objęci obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym	funkcjonariusze objęci obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym
1	generał	738	882
2	pułkownik	639	764
3	podpułkownik	600	717
4	major	560	669
5	kapitan	521	623
6	porucznik	490	586
7	podporucznik	458	547
8	starszy chorąży	426	509
9	chorąży	400	478
10	młodszy chorąży	374	447
11	starszy sierżant sztabowy	349	417
12	sierżant sztabowy	329	393
13	starszy sierżant	309	370
14	sierżant	289	346
15	plutonowy	270	322
16	starszy kapral	250	299
17	kapral	230	275
18	starszy szeregowy	210	251
19	szeregowy	198	237

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje dodatek służbowy w wysokości do 25% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień.

2. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, uzależniona jest od oceny wyników uzyskiwanych w służbie, rodzaju i poziomu posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz charakteru i zakresu wykonywanych zadań służbowych, a w szczególności powierzenia nowych lub dodatkowych zadań albo obowiązków służbowych.

3. Dodatek służbowy może być podwyższony do wysokości 40% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, za wybitne osiągnięcia w służbie.

4. Dodatek służbowy obniża się w razie stwierdzenia w opinii służbowej faktu niewywiązywania się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w razie naruszenia przez funkcjonariusza dyscypliny służbowej, określonej w art. 125 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883), stwierdzonego w prawomocnym orzeczeniu dyscyplinarnym.

6. Dodatek służbowy może być obniżony także w razie zmiany albo ustania przestanek, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 4. 1. Funkcjonariusz za pełnienie służby na stanowiskach:

- 1) w oddziałach mieszkalnych zakładów karnych i aresztów śledczych,
- 2) dowódcy zmiany i zastępcy dowódcy zmiany zakładów karnych i aresztów śledczych,
- 3) związanych z konwojowaniem albo nadzorowaniem grupy osadzonych

— otrzymuje dodatek więzienny w wysokości od 4% do 15% najniższego uposażenia.

2. Przy ustalaniu wysokości dodatku więziennego bierze się pod uwagę rodzaj wykonywanych obowiązków służbowych oraz miejsce pełnienia służby.

3. Przyznany funkcjonariuszowi dodatek więzienny przysługuje mu w pełnej wysokości za przepracowanie 170 godzin w miesiącu i ulega odpowiednio obniżeniu albo podwyższeniu proporcjonalnie do liczby przepracowanych godzin w miesiącu.

4. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, w razie nabycia prawa do emerytury lub renty, który nie przepracował 170 godzin w miesiącu, przyznaje się ponownie, za ostatni miesiąc przed zwolnieniem ze służby, dodatek więzienny w wysokości przysługującej na danym stanowisku.

§ 5. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia:

- 1) w pomieszczeniach, w których jest konieczne stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,

2) w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,

3) przy pracach związanych z magazynowaniem materiałów wybuchowych,

4) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,

5) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300.000 MHz w strefie zagrożenia,

6) w kontakcie z materiałem zakaźnym albo z osadzonymi chorymi zakaźnie

— otrzymuje dodatek w wysokości do 8,5% najniższego uposażenia, jeżeli pełnił tę służbę przez co najmniej 80 godzin w miesiącu.

2. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w warunkach określonych w ust. 1 pkt 5 dodatek przysługuje w razie pełnienia służby przez co najmniej połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

3. Przy ustalaniu wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę w szczególności liczbę, charakter oraz natężenie czynników szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

4. Funkcjonariusz-kobieta nie traci prawa do dodatku, jeżeli w związku z ciążą została przeniesiona do pełnienia służby w warunkach innych niż określone w ust. 1 — przez czas trwania przeniesienia i urlopu macierzyńskiego.

5. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, w razie nabycia prawa do emerytury lub renty, który nie przepracował 80 godzin w miesiącu albo połowy dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia, przyznaje się ponownie, za ostatni miesiąc przed zwolnieniem ze służby, dodatek za służbę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia w wysokości przysługującej na danym stanowisku.

§ 6. Okres przebywania na urlopie wypoczynkowym lub urlopie dodatkowym traktuje się jako okres pełnienia służby na stanowisku, o którym mowa w § 4 ust. 1, lub w warunkach, o których mowa w § 5 ust. 1, w zakresie uprawnień funkcjonariusza do otrzymywania przysługujących mu dodatku więziennego i dodatku za służbę w warunkach szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

§ 7. Dodatki, o których mowa w § 4 i 5, wypłaca się do 10 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, na podstawie zatwierdzonego przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych wykazu liczby godzin, w których wykonywane były zadania uprawniające funkcjonariusza do otrzymywania tych dodatków.

§ 8. Funkcjonariusz, który w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia otrzymywał dodatek specjalny na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U.

Nr 33, poz. 185), otrzymuje dodatek służbowy, o którym mowa w § 3, w wysokości co najmniej dotychczas otrzymywanego dodatku specjalnego.

§ 9. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 33, poz. 185),

- 2) zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1997 r. w sprawie określenia płatnych z dołu dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 4, poz. 41).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 2, który wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 marca 1999 r.

w sprawie wymagań kwalifikacyjnych pracowników Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz zasad ich wynagradzania.

Na podstawie art. 151a ust. 3 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468 oraz z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa zasady wynagradzania oraz wymagania kwalifikacyjne w zakresie wykształcenia i wymaganej liczby lat pracy pracowników Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych, zwanych dalej „pracownikami”.

2. W zakresie nie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem stosuje się przepisy dotyczące zasad wynagradzania pracowników urzędów administracji rządowej.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, stawek wynagrodzenia zasadniczego, dodatku funkcyjnego oraz wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia i wymaganej liczby lat pracy pracowników, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Dyrektor Generalny Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych ustala pracownikowi wynagrodzenie w ramach stawek wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego przewidzianego dla danego stanowiska, a także awansuje pracownika na stanowisko wyższe od zajmowanego.

2. Dyrektor Generalny Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych może, w uzasadnionych przypadkach, skrócić pracownikowi okres pracy wymagany do zajmowania stanowiska, nie więcej jednak niż o 1/3.

§ 4. 1. Z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych lub powierzenia dodatkowych zadań o wysokim stopniu złożoności lub odpowiedzialności, kierownik urzędu może przyznać pracownikowi na czas określony dodatek specjalny, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Dodatek specjalny może być przyznawany również ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań; dodatek przyznaje się na czas określony.

3. Dodatek specjalny jest wypłacany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia, w kwocie nie przekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

4. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych i obsługi.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

W. Maksymowicz